

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 357

Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2018

Πενταετές Μνημόσυνο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

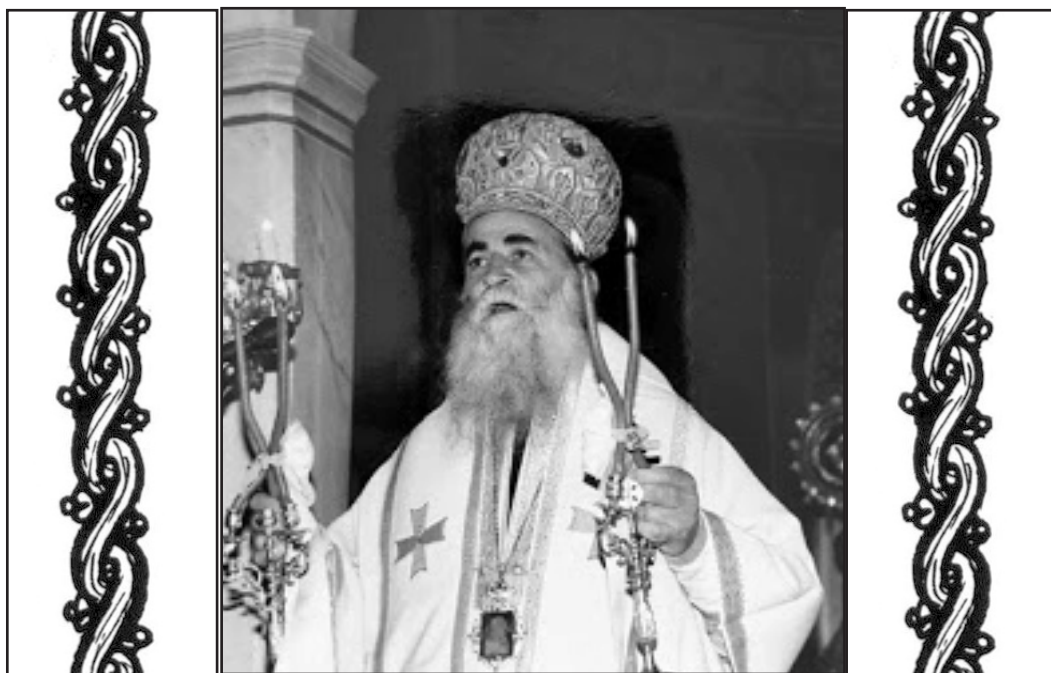

Τὴν Κυριακὴ 18 Μαρτίου 2018, θὰ τελεσθεῖ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Νέου Στουδίου, στὸν Αὐλώνα, Ἀττικῆς, τὸ πενταετές μνημόσυνο τοῦ ἀγαπημένου πνευματικοῦ μας πατέρα Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Κυροῦ Νικοδήμου.

Θά ἔχουμε τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσκυνήσουμε στὸν τάφο του, νὰ προσφέρουμε τὴν Θεία Εὐχαριστία γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς του, καί νὰ ζητήσουμε τὴν ἅγια εὐχή του γιὰ τὴν προσωπικὴ πορεία τοῦ καθενός μας, ἀλλὰ καί γιὰ τὴν πορεία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὴν πού εἶχε τόσο πονέσει καί τόσο ἀγωνιστεῖ.

Μητροπολίτης Εύριπου Βασίλειος Παναγιωτακόπουλος

Στις 30 Δεκεμβρίου 2017 μιά ξεχωριστή ἐπισκοπική μορφή ἐξεδήμησε πρὸς τὸν Κύριο. Ὁ μητροπολίτης Εὐρίπου Βασίλειος.

Πέρασε τὰ παιδικὰ του χρόνια στὸ Ἀγρίνιο μέσα στὴν ἀγνότητα καὶ καθαρότητα καὶ ποτίστηκε ἀπὸ μικρὸ παιδί μὲ τὰ νάματα τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας. Εὐεργετήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἔχει πνευματικούς διδασκάλους μεγάλες προσωπικότητες πού τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἔσπερναν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στὶς καρδιές

τῶν ἀνθρώπων καὶ κυρίως τῶν νέων.

Πολὺ νωρὶς προσέβλεψε πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀφιέρωση καὶ τὴν ἱερωσύνη μὲ πόθο ψυχῆς ἀλλὰ καὶ μὲ φόβο Θεοῦ μπρὸς στὰ μείζονα μυστήρια. Ὁ πόθος τῆς ψυχῆς του γιὰ προσφορά, διακονία καὶ ἱεραποστολή μέσα στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐκπληρώθηκε στὰ πλαίσια τῆς μεγίστης ἱεραποστολικῆς προσπάθειας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς ἀδελφότητος θεολόγων ΖΩΗ. Σπού-

δασε θεολογία, ἔγινε ἀδελφός τῆς ΖΩΗΣ, ἐκπαιδεύτηκε συστηματικά στην προσφορά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καί ἦρθε ἡ στιγμή πού ἔγινε ἱερέας τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, νά ἱεουργεῖ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου καί νά Τό προσφέρει στούς πιστούς «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον». Καί νά ἱεουργεῖ καί τό μυστήριον τῆς σωτηρίας στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, πλησιάζοντάς τες ἀπλά, ταπεινά, μέ ἐνδιαφέρον καί θερμότητα καί τρέφοντάς τες μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Μέ πολλή ἄνεση ψυχική καί εὐχαρίστηση βρέθηκε, ἀπεσταλμένος ἀπό τήν ΖΩΗ, νά διακονεῖ ὡς ἱεροκήρυκας τῆς μητροπόλεως Κερκύρας. Εἶχε πολλές ἀναμνήσεις καί πολλές ἐμπειρίες πνευματικές ἀπό τά χρόνια ἐκεῖνα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καί τῆς προσφορᾶς πρός τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀνάδειξη τοῦ Ἱερωνύμου Κοτσώνη ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἔμελλε νά ἀλλάξει ριζικά τή ζωή του. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἀποστολικῶν ὁραματισμῶν προσπαθοῦσε, σάν τόν Μεγάλο Ψαρά, τόν Ἰησοῦ Χριστό, νά ἀλιεύσει τούς διακόνους τῆς Ἐκκλησίας. Ἔστρεψε λοιπόν τήν προσοχή του στόν εὐλαβή πρεσβύτερο Βασίλειο. Διέκρινε τόν δυναμισμό, τήν ἀκεραιότητα, τήν εὐθύτητα, τήν ὀξυδέρκεια καί τήν εὐλικρίνειά του καί τόν ἐξέλεξε βοηθό ἐπίσκοπο Εὐρίπου ἀναθέτοντάς του διπλή ἀποστολή: νά εἶναι

ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πετράκη καί ὑπεύθυνος τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου του, θέσῃ ἰδιαίτερα νευραλγική πού ἀπαιτοῦσε πρόσωπο ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης.

Καί οἱ δύο θέσεις πού τοῦ ἀνατέθηκαν, παρ' ὅλον ὅτι διήρκεσαν λίγα μόνο χρόνια, σημάδεψαν ὅλη τή ζωή του:

—Ὡς ὑπεύθυνος τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου εἶχε τήν εὐλογία νά ζήσει ἀπό πάρα πολύ κοντά, ὅσο λίγοι ἄνθρωποι, αὐτή τήν ἡγετική μορφή τῆς Ἐκκλησίας. Ἐζήσε τίς ἀγωνίες του, τοὺς κόπους του, τὰ ὁράματά του, τίς σοβαρές ἐμπλοκές καί τὰ ἐμπόδια πού προέκυπταν στην ἀνέλιξη τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου του. Ἦρθε σέ ἐπαφή μέ τόν βρώμικο πόλεμο καί τή λάσπη πού προσπάθησαν νά ρίξουν στό πρόσωπό του ἀπό μέσα καί ἀπ' ἔξω ἀπό τόν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας. Χάρηκε τήν χαρισματική του μορφή, τήν ἀνιδιοτέλειά του, τήν ἀφιλαργυρία του, τήν ἐργατικότητα του, πού πραγματικά ἐξόντωνε καθένα πού θά ἤθελε νά ἀκολουθήσει τοὺς ρυθμούς του καί νά σταθεῖ στό πλευρό του βοηθός του. Ἦταν τόσα πολλά καί τόσο μεγάλα τά ἐρεθίσματα πού προσέλαβε ἀπό αὐτή τήν παρουσία στό πλευρό του πού τόν ἄφησαν ἐκστατικό. Στεκόταν μέ δέος μπρός στόν Ἀρχιεπίσκοπο, τόν ποιμένα πού προσφέρεται ὁλοκληρωτικά γιά τά πρόβάτά του, πού θυσιάζει τήν ἴδια τή ζωή του ὑπέρ τῶν προ-

βάτων κατά τὸ πρότυπο τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέα Χριστοῦ.

Νὰ γιατί ὁ ἐπίσκοπος Εὐρίπου δὲν δέχθηκε ποτέ τὸν πόλεμο λάσπης κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου πού ξέσπασε τὰ ἐπόμενα χρόνια μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ Ἱερωνύμου ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπή. Δὲν ἄφηνε ποτέ ἓνα ψέμα, μιά συκοφαντία, μιά παραπληροφόρηση δημοσιευμένη στὸν κοσμικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ τύπο, σχετικὰ μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ἀναπάντητα, χωρὶς νὰ τὰ σχολιάσει καὶ νὰ τὰ στιγματίσει. Ἀπαντοῦσε πάντα μὲ ἐπαρκὴ τεκμηρίωση, εὐθύ καὶ ἐλεγκτικὸ λόγο πρὸς τοὺς συκοφάντες πού προσπαθοῦσαν νὰ σπιλώσουν τὸ πρόσωπο ἐνὸς ἀγίου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Ἱερώνυμου. Ἀξίζει ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος νὰ συλλέξει ὅλες αὐτές τὶς ἀπαντήσεις πού ἀποκαθιστοῦν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Ἱερώνυμο.

-Καὶ ἡ ιδιότητά του ὡς ἡγουμένου σημάδεψε τὴν μετέπειτα ζωὴ του. Ὅταν μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ Ἱερωνύμου, παροπλίστηκε ἀπὸ τὴν διάδοχη κατάσταση, ἐκεῖνος δὲν τὸ ἔβαλε κάτω. Κάθε πρωί, γιὰ ὁλόκληρες δεκαετίες, στίς ἑξι τὸ πρωὶ βρισκόταν στὴ Μονὴ Πετράκη γιὰ τὴν καθημερινή ἀκολουθία (Μεσονυχτικὸ-Ὁρθρο) καὶ τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ. Ὅταν μάλιστα ἄρχισε καὶ μεταδίδοταν ἡ ἀκολουθία ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅποιος ἀνοίγε τὸν σταθμὸ στίς 6 π.μ., μὲ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...»

ἄκουγε τὴν φωνὴ τοῦ Εὐρίπου νὰ λέει τὸ Ἀμήν. «Μᾶς συγκινεῖ πολὺ Ἅγιε Εὐρίπου» τοῦ ἔλεγε ἀγαπητὸς ἀδελφός «τὸ πρωὶ πού ἐμεῖς ξεκινᾶμε γιὰ τὴν ἐργασία μας, γεμᾶτοι μὲ τὶς μέριμνες τὶς βιοτικές, νὰ σᾶς ἀκοῦμε στὴν Μονὴ νὰ εὐχεστε γιὰ ὅλους μας». Ἡ μετοχὴ στίς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀκόμα κι ὅταν, πρὶν ἐμπερίστατος πλέον, δὲν μπορούσε νὰ παρίσταται, συνέχισε σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του. Τὸ ραδιοφωνάκι ἦταν πάντα ἀνοικτὸ στὸ σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ προσευχή ἦταν ἡ καθημερινή τροφή τῆς ψυχῆς του.

Καὶ κάτι ἀκόμα ἀξιοπρόσεκτο. Ὅσο οἱ σωματικές δυνάμεις του τὸ ἐπιτρέπανε, ἦταν ὁ τακτικὸς ἐπισκέπτης τῶν ἀρρώστων. Τὸ φάσμα τῶν γνωστῶν του ἦταν εὐρύτατο. Ὅποιοδήποτε λοιπὸν πρόσωπο φίλου ἢ ἐχθροῦ, προσώπου συνδεδεμένου μαζί του μὲ πνευματικούς δεσμούς ἢ ἄλλου πού ἐπικοινωνοῦσε, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ὁ ἴδιος δεσμός, τὸν εὗρισκε τὴ δύσκολη στιγμὴ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀρρώστιας συμπαράστατη. Καμμιὰ διάκριση δὲν ἔκανε τὴν ὥρα τοῦ πόνου. Ἐπισκεπτόταν μὲ τὴν ἴδια θερμότητα καὶ ἀγάπη καὶ τὸν ἀγαπητὸ ἀδελφὸ καὶ τὸν ἀποξενωμένο συνεργάτη ἀκόμα καὶ τὸν ἐχθρό. Πόση παρηγορία καὶ συγκίνηση δέ σκόρπισε σὲ ἑκατοντάδες ἀνθρώπους πού δέχθηκαν τὴν ἀγαπητικὴ παρουσία τοῦ ἐπισκόπου τὴν δύσκολη στιγμὴ τῆς ἀρρώστιας;

Κατά τή Θεία Λειτουργία ήταν πάντα σοβαρός, λιτός καί σύντομος. Μέ σύντομο επίσης αλλά περιεκτικό λόγο στό κήρυγμά του κατόρθωνε νά μεταδόσει ένα δυνατό μήνυμα μέ λίγες χτυπητές λέξεις στις ψυχές τών ανθρώπων.

Δέν θά είχαμε μιά πραγματική εικόνα γιά τόν Εϋρίπου Βασίλειο ἂν δέ λέγαμε καί ένα ἀκόμα χαρακτηριστικό τῆς προσωπικότητάς του. Λίγοι ἄνθρωποι, σάν τόν Εϋρίπου Βασίλειο πονοῦσαν τόσο γιά τίς πληγές στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Μέ τό ὀξύδερκές του μάτι διέκρινε μέ εὐκολία τίς ἐκκλησιαστικές ἐκτροπές πού προκλήθηκαν ἀπό ἐπισκόπους πού σκανδάλιζαν μέ ποικίλους τρόπους τό πλήρωμα τών πιστῶν. Στό θέμα τῆς ἐκθρονίσεως τών 12 μητροπολιτῶν τοποθετήθηκε ἐξ ἀρχῆς. Στιγμάτισε τό γεγονός ἐπισημαίνοντας καί τό μέγεθος τῆς ἀντικανονικότητος τῆς κινήσεως αὐτῆς ἀλλά καί τόν κίνδυνο τῆς αὐθαιρεσίας μέσα στόν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας. Στάθηκε στό πλευρό τών διωχθέντων μητροπολιτῶν ὅσο κανεῖς ἄλλος. Ἀγάπησε πολύ καί τόν ἄλλο μεγάλο ἀγωνιστή μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημο καί στάθηκε στό πλευρό του. Μεγάλη ἦταν ἡ λύπη του καί σφοδρή ἡ ἀγανάκτησή του ὅταν ἐπιτελικές ἐκκλησιαστικές θέσεις ἐπανδρώνονταν μέ ἀναξίους κληρικούς πού ἔπρεπε καί ἀπό αὐτή τήν ἱερωσύνη νά εἶχαν ἀποτραβηχτεῖ μέ τόν προκλητικά ἀκόλαστό

τους βίο. Ἕνας ἐπίσκοπος πρέπει νά μπορεῖ νά διακρίνει τίς πληγές τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί νά πονάει γι' αὐτές καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν θεραπεία τοῦ σώματος. Καί αὐτό τό ἔκανε ὁ Εϋρίπου Βασίλειος.

Τελειώνοντας νά ξεκαθαρίσουμε κάτι. Ὁ ἔλεγχος γιά τά κακῶς κείμενα δέν μετέτρεψε τόν δυναμικό ἐπίσκοπο σέ ψυχονευρωτικό καί περιθωριακό ἄτομο. Ὅποιος πλησίαζε τόν Εϋρίπου Βασίλειο ἔβλεπε τόν ἥπιο, συγκαταβατικό, ἥρεμο ἄνθρωπο μέ τό διεισδυτικό μάτι καί τήν ἀγαθή καρδιά πού κέρδιζε τήν ἐμπιστοσύνη ὅποιου ἐρχόταν σέ ἐπαφή μαζί του. Μέσα σ' αὐτή τή γαλήνη καί τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά του πέρασε καί τά τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του στήν ιδιαίτερη πατρίδα του, διακονοῦμενος ἀπό τόν ἀδελφό του. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του. Κι ἄς ἔχουμε ὅλοι τήν εὐχή του.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Λ΄

Ἐπίσκοπος στή φυλακή!

Μέ δυσκολία ψυχική ἐπανέρχομαι ἀκόμα μιά φορά γιά νά ἀναφερθῶ σέ ἕνα ἀκόμα σκάνδαλο, οἰκονομικό τή φορά αὐτή, τοῦ ἐπισκόπου πού τόλμησε δυό φορές νά εἰσορμήσει σέ μητροπόλεις μή κανονικά κενωμένες (Ζάκυνθο-Ἀττική), τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Σκοπός τῶν παρακάτω, πού ἀναλυτικά θά ἐκτεθοῦν, δέν εἶναι ἡ μετά θάνατον διαπόμευση τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ. Χρέος μας γιά τούς ἐν Χριστῷ κεκοιμημένους ἀδελφούς μας πάντοτε εἶναι νά προσευχώμαστε μέ ἀγάπη γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τους, ἀκόμα καί γι' αὐτούς πού παρεκτράπηκαν στήν ἐπίγεια ζωή τους. Εὐχόμαστε γι' αὐτούς μέ τήν ἐλπίδα ὅτι πρό τοῦ τέλους εἶπαν τό «ἡμартон» καί ἐπικαλούμαστε τό Μέγα ἔλεος τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ἐπαναφορά στήν ἐνθύμησή μας τῶν γεγονότων πού συνέβησαν ἀποσκοπεῖ στό νά καταδειχθεῖ σαφῶς ὅτι καί σέ ἕνα ἀκό-

μα σκάνδαλο μεγατόνων, τήν ἰδιοποίηση ἀπό τόν Παντελεήμονα μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν ἀπό τή Μονή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ, ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας παρέμεινε ἀπλὸς παρατηρητής. Δεκαετία καί πλέον σερνόταν στά πολιτικά δικαστήρια καί στά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης τό σκάνδαλο αὐτό καί ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας παρέμενε ἀμέτοχη στίς ἐξελίξεις. Δέν ἐπενέβη ἀπό τήν ἀρχή νά ἀνακαλύψει τόν αἴτιο, νά τόν τιμωρήσει ὅπως οἱ Κανόνες ὀρίζουν. Νά δείξει δηλαδή μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι δέν δέχεται στόν αὐλόγυρό της νά διαπράττονται ἀδικήματα τόσο μεγάλου μεγέθους πού ὀδηγοῦν τά βήματα τοῦ φταίχτη ἐπισκόπου στή φυλακή. Ἐκεῖ ἐπικεντρώνουμε τόν προβληματισμό μας. Γιατί νά μήν καταδικάζει ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας αὐτές τίς ἀκραῖες παρεκτροπές τοῦ Παντελεήμονα; Καί τήν ἴδια στιγμή νά κρατάει, μέ νύχια καί δόντια, ἀντι-

κανονικά, μιά μεγάλη εκκλησιαστική προσωπικότητα, τόν Άττικής Νικόδημο, μακριά από τήν μητρόπολή του, κυρίως διαταράσσοντας τήν κανονική ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλά ἄς ξεκινήσουμε νά ξετυλίγουμε τό κουβάρι τῶν γεγονότων. Ὁ τότε Μητροπολίτης Παντελεήμων κατηγορήθηκε, πλήν τῶν κανονικῶν παρεκτροπῶν του, ὅτι ἰδιοποιήθηκε μεγάλα χρηματικά ποσά (πού τά ἐνσωμάτωσε στήν περιουσία του) ἀπό τήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Θά διευκρινίσουμε ὅτι ἡ ἔγκληση γιά τήν ἰδιοποίηση τῶν παραπάνω ποσῶν ἀναφερόταν στή χρονική περίοδο ἀπό τό 1995 ἕως τόν Αὐγούστο τοῦ 1998. Προξενεῖ μεγάλη ἐντύπωση ὅτι τό χρονικό διάστημα 1995-1996 ἡ θέση τοῦ Παντελεήμονα στή μητρόπολη Ἀττικῆς ἦταν ἀκόμα πολύ ἐπισφαλής. Δέν εἶχαν ἐκδικαστεῖ ἀκόμα οἱ προσφυγές κατά τῆς ἐκλογῆς του στό Σ.τ.Ε. (ἡ ἀπόφαση βγῆκε τόν Ἰούνιο τοῦ 1996) καί ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος βρισκόταν δικαιωμένος ἀπό τό Σ.τ.Ε. στό ἐπισκοπεῖο τῆς Κηφισιάς (μέχρι 25-9-1996). Σ' αὐτήν τήν τόσο κρίσιμη στιγμή, πού κινδύνευε νά χάσει τόν θρόνο του, ὁ Παντελεήμονας ἔκανε ἐπιδρομή στά παγκάρια τῆς Μονῆς.

Ἦδη τό 1997 καί τό 1998 εἶχε ἀρχίσει νά βγαίνει τό θέμα στά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης. Ὁ ἔντυπος καί ἠλεκτρονικός τύπος δημοσιοποιοῦσαν, μέ συχνές ἀναφορές, τίς ἀφόρητες πιέσεις ἀπό τόν Μητρο-

πολίτη πρὸς τή Μονή, γιά νά τοῦ δίνει ὑπέρογκα χρηματικά ποσά.

Τό θέμα, λοιπόν, σιγόκαιγε. Ἀλλά ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας παρέμενε σέ ἀδράνεια. Ἐμεῖς θά προσπεράσουμε τό θόρυβο τοῦ πρώτου χρονικοῦ διαστήματος καί θά ἐπιλέξουμε ὡς ἀφετηριακό σημεῖο τήν ἀναφορά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς τή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο πού ὑποβλήθηκε στίς 5-10-1998. Μέ αὐτή γνωστοποιεῖται στή Σύνοδο, ὅτι ὁ Μητροπολίτης ζητοῦσε καί ἔπαιρνε ἀπό τήν ἡγουμένη τῆς Μονῆς, ἄνευ ἀποδείξεων, πολλά ἑκατομμύρια δραχμῶν, τά ὁποῖα καί ἰδιοποιεῖτο. Τά χρηματικά ποσά τά παραλάμβανε προσωπικά ὁ ἴδιος καί, ἐνίοτε, ἄλλος γιά λογαριασμό του, πάντα γιά τά ἔργα τῆς Μητρόπολης! Σέ κάθε ἐπίσκεψή του ἔπαιρνε 500.000 δραχμές. Καί ὅταν προσερχόταν γιά χοροστασία σέ Ἑσπερινό ἢ ἄλλη ἀκολουθία, ἔπαιρνε ἀκόμα μεγαλύτερο ποσό. Καί ὅλα, χωρίς ἀποδείξεις.

-Στίς 8-2-1999 ὁ τότε Μητροπολίτης «Θεσσαλιώτιδος» Κλεόπας, μέ ἔγγραφό του στήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, καταγγέλλει τόν Μητροπολίτη Παντελεήμονα ὅτι ἀπό ὑπολογισμό καί ἰδιοτέλεια ἔχει ἀποσπάσει ἀπό τή Μονή χρηματικό ποσό, πού ὑπερβαίνει τά 50.000.000 δραχμές.

Δυό λοιπόν ἐπίσημες καί ἐπώνυμες καταγγελίες ἔγιναν πρὸς τή Σύνοδο. Ὁχι ἀπό ἀθέους, ἀπό ἐχθρούς τῆς πίστεώς μας. Οὔτε ἀπό

άνθρώπους, πού θά μπορούσε νά τούς κατηγορήσει κανείς ὅτι, τάχα, ἀσκοῦν ἰδιοτελῆ κριτική στὸν Παντελεήμονα. Ἡ ἐγκλημα ἐγίνε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ Μονή καί ἀπὸ ἓνα Ἐπίσκοπο τῆς ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἡ Σύνοδος δέν ἐρεῦνησε τὴν ὑπόθεση μέ σχολαστικότητα, ἀκεραιότητα καί ἀμεροληψία; Δέν τούς ἐνόχλησε πού τὰ ΜΜΕ συνέχιζαν νά προβάλλουν τὸ θέμα καί νά θίγουν τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας; Δέν ἀνησύχησαν γιὰ τὸ ὅτι, ἂν ἀφήσουν τὴν κατάσταση ἀνεξέλεγκτη, θά προκύψουν ποινικὲς εὐθύνες γιὰ τὸν Μητροπολίτη καί γιὰ τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Συνοδικῆς Διοίκησης; Δέν φοβήθηκαν τὴν καθολικὴ διαπόμπευση; Δυστυχῶς, ἡ διαπόμπευση δέν ἀποφεύχθηκε. Ἡ φωτιά ἀναψε. Καί ἡ ζημιὰ πού προκλήθηκε, ἦταν ἀπεριόριστη.

-Νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι ἤδη στίς 8-9-1997 εἶχε ἀποσταλεῖ στὴ Μονή, ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Παντελεήμονα, ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Νικόλαος Θέμελης (παίρνοντας μάλιστα μαζί του καί τὸν ἐν ἐνεργείᾳ Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου) γιὰ ἓνα πρόχειρο, ἄτυπο διαχειριστικὸ ἔλεγχο (ὅπως ὁ ἴδιος δήλωσε σὲ μαρτυρικὴ του κατάθεση), γιὰ μία δεκαετία, ἀπλὰ καί μόνο γιὰ νά ἐνημερωθεῖ ὁ Μητροπολίτης. Ἡ ἔκθεση αὐτὴ δέν ἐπιχειρεῖ νά ἀναιρέσει τίς κατηγορίες κατὰ τοῦ Μητροπολίτη. Διαπιστώνει σημαντικὴ διαρροὴ χρημάτων ἐκ τῆς Μονῆς. Τὴν ἴδια

ὁμως στιγμὴ, συμβουλευεῖ τίς μοναχὲς (σύμφωνα μέ μαρτυρία αὐτόπτη μάρτυρα) νά ἀποσιωπήσουν τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἔλειπαν ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς μονῆς, τὰ εἶχε παραλάβει ὁ κατηγορούμενος Μητροπολίτης.

-Τίς κρίσεις τοῦ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου τοῦ κ. Θέμελη τίς ἀνέτρεψε ἡ ἀπὸ 17-9-1998 πορισματικὴ ἔκθεση ἐλεγκτῶν τοῦ ΣΔΟΕ. Το ΣΔΟΕ διενήργησε οἰκονομικὸ ἔλεγχο στὴ μονή, κατόπιν σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς προσπαθοῦσε νά διαπιστώσει τίς πιθανὲς ποινικὲς εὐθύνες, γιὰ ὅσα κυκλοφοροῦσαν στὰ ΜΜΕ γιὰ τὸν Μητροπολίτη καί τὴ συμπεριφορὰ του στὴ Μονή αὐτή. Καί στό πλαίσιο τῆς ἔρευνάς του διέταξε καί τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο.

Καί προκύπτει ἓνα ἐρώτημα: μετὰ ἀπὸ τόσο θόρυβο, δέν ἔπρεπε ἡ Σύνοδος νά ζητήσει τὰ βιβλία τῆς Μονῆς καί νά κάνει τὸν ἴδιο ἔλεγχο; Νά ἀναζητήσει τὸν ὑπαίτιο τοῦ σκανδάλου καί νά ἐνεργήσει παράλληλα; Δέν τὸ ἔκανε. Καί τὸ θέμα μπῆκε στὴν τροχιά τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης.

-Ἀσκήθηκε αὐτεπάγγελτα ποινικὴ δίωξη ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν στίς 10-11-2000. Καί ἄρχισε ἡ τακτικὴ ἀνάκριση.

-Τὸ θέμα ὁμως εἶχε περάσει καί στὰ κανάλια τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πού ἔχει λόγο γιὰ τὴ διαχείριση τῆς Μονῆς, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι

ΝΠΔΔ. 'Η ύπ' άριθ. 2680/8-4-2002 έκθεση διαχειριστικού καί οίκονομικού έλέγχου τής 'Ιερās Μονής, πού διενεργήθηκε από τήν οίκονομική έπιθεωρήτρια του 'Υπουργείου Οίκονομικών Παναγιώτα Ψαρρή, έκθέτει, αναλυτικά καί μέ τήν παράθεση ένόρκων μαρτυρικών καταθέσεων τών μοναχών τής Μονής, όλα τά περιστατικά τά σχετικά μέ τήν παράνομη λήψη χρημάτων από μέρους του Μητροπολίτη. Σημειώτεον ότι ή έκθεση αυτή κοινοποιήθηκε καί στον Είσαγγελέα (έπειδή, κατά τή διεξαγωγή του έλέγχου, προέκυψαν ποινικές εύθύνες), αλλά καί στη Διαρκή 'Ιερά Σύνοδο.

-Τό χαρακτηριστικό είναι πώς σέ ίδια συμπεράσματα κατέληξε καί ή ύπ' άριθ. 92/26-3-2002 έκθεση διαχειριστικού καί οίκονομικού έλέγχου τής Μονής, από τούς 'Επιθεωρητές τής Οίκονομικής 'Επιθεωρήσεως τής 'Ιερās Συνόδου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος, Γεώργιο Τσιουλάκη καί Στέφανο Περπινιά. Καί οί δυό έκθέσεις (πού έδειχναν σαφώς τόν ένοχο) παραδόθηκαν στά χέρια του τότε 'Αρχιεπισκόπου καί τών Συνοδικών. 'Εκείνοι, όμως, δέν έκαναν καμιά κίνηση. 'Αλλά ή ποινική δικαιοσύνη συνέχισε, έκμεταλλευόμενη καί τά εύρήματα του έλέγχου τής 'Ιερās Συνόδου.

-Στίς 2-7-2002 άσκήθηκε νέα, συμπληρωματική τής από 10-11-2000 άρχικής, αύτεπάγγελτη δίωξη κατά του Μητροπολίτη από τόν Είσαγγελέα Πλημμελειοδικών 'Αθηνών.

-Στίς 7-6-2004 ό Μητροπολίτης προσήλθε στον άνακριτή, γιά νά άπολογηθεϊ ως κατηγορούμενος. Καί μετά τό πέρας τής τακτικής 'Ανακρίσεως, ή ποινική δικογραφία ύποβλήθηκε από τόν Είσαγγελέα Πλημμελειοδικών 'Αθηνών στο Δικαστικό Συμβούλιο 'Εφετών 'Αθηνών.

-Στίς 8-3-2005 τό Δικαστικό Συμβούλιο 'Εφετών 'Αθηνών μέ τήν ύπ' άριθ. 564/2005 άπόφασή του παρέπεμψε στο Τριμελές 'Εφετεϊο (Κακουρημάτων) 'Αθηνών τόν κατηγορούμενο Μητροπολίτη, γιατί τόν έκρινε ένοχο, ότι ιδιοποιήθηκε παράνομα τό συνολικό ποσό τών 94.500.000 δρχ. (ή 277.330 Εύρώ) είς βάρος τής περιουσίας του 'Αγίου 'Εφραίμ. 'Επέβαλε μάλιστα στον κατηγορούμενο τόν περιοριστικό όρο έγγυοδοσίας ποσού 20.000 Εύρώ μέ προθεσμία 10 ήμερών γιά νά τήν καταθέσει.

-Νά υπενθυμίσουμε έδώ ότι, ήδη τό Φεβρουάριο του 2005 καί τούς έπόμενους μήνες, έγινε μπαράζ άποκαλύψεων σκανδάλων Μητροπολιτών όλης τής έλλαδικής 'Εκκλησίας. Καί πρώτη θέση κατείχαν τά σκάνδαλα του Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Τί δέν άκούστηκε τότε! Κασέτες μέ όμοφυλοφιλικό περιεχόμενο, συνομιλίες του Μητροπολίτη μέ άλλα άτομα, ακόμα καί δικαστικούς, τεράστια ποσά καταθέσεων του, τό σκάνδαλο του 'Αγίου 'Εφραίμ, πού αναφέραμε παράνω, ακόμα καί υπεράκτιες

εταιρίες στο όνομά του.

Κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης και τη γενική κατακραυγή, ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος διαπίστωσε πώς τίποτα δεν μπορούσε πλέον να συγκρατήσει την κατάρρευση του φίλου του μητροπολίτη Παντελεήμονα και επέλεξε τον δρόμο της αποστασιοποίησής και της σταδιακής, άθόρυβης και ήπιας απομακρύνσεώς του από την μητρόπολη. Αποφάσισε λοιπόν να κάνει και πάλι την λανθασμένη κίνηση. Αντί να δικάσει σέ Έκκλησιαστικό Δικαστήριο τον Μητροπολίτη (πλήθος ήταν τα στοιχεία που θα τεκμηριώναν τις καταγγελίες) χρησιμοποίησε τον λεγόμενο Νόμο του Κακλαμάνη. Κι έτσι, στις 4-2-2005, η Διαρκής Ίερά Σύνοδος τον έθεσε σέ εξάμηνη διαθεσιμότητα, τοποθετώντας ταυτόχρονα και τοποτηρητή στην μητρόπολη Αττικής, δείχνοντας έτσι τις προθέσεις της, ότι δεν επιθυμεί πλέον να βρίσκεται στην μητρόπολη αυτή ο μητροπολίτης που συνεχώς εκτίθεται σέ σκάνδαλα. Μετά δέ τό εξάμηνο, στις 8-8-2005, κάνοντας πάλι χρήση του ίδιου Νόμου, η Σύνοδος τον έκήρυξε έκπτωτο κι έτσι τον απομάκρυνε οριστικά από τη διοίκηση της Μητρόπολης Αττικής. Για να έχει ο Παντελεήμων να λέει, από τότε και μετά, ότι ήταν άθως, ότι δεν δικάστηκε έκκλησιαστικά και τά τοιαύτα.

Και ή μέν διοίκηση της Έκκλησίας νόμιζε ότι μέ αυτόν τον πρόχειρο

τρόπο ξεφορτώθηκε τό πρόβλημα «Παντελεήμων Μπεζενίτης». Ή εξέλιξη όμως των πραγμάτων την διέψευσε παταγωδώς.

-Ο Μητροπολίτης από τη στιγμή εκείνη και μετά άρχισε να έχει άπέναντί του τη Σύνοδο και να άμύνεται. Έκανε λοιπόν τίς κινήσεις του:

α) Προσέφυγε στό ΣτΕ κατά της πράξεως της Συνόδου που τον κήρυξε έκπτωτο, μέ βάση τον «άντισυνταγματικό» Νόμο Κακλαμάνη. Δύο παρατηρήσεις στό σημείο αυτό. Κανείς επίσκοπος, κληρικός ή λαϊκός δέν διατύπωσε τον παραμικρό προβληματισμό για την προσφυγή του Παντελεήμονα σέ κοσμικά δικαστήρια. Ο Αττικής Νικόδημος και οι άλλοι διωκόμενοι συνιεράρχες του είσέπραξαν μύδρους κριτικής για την προσφυγή τους στό διοικητικό δικαστήριο (Σ.τ.Ε.). Μέχρι και έκκλησιολογική έκτροπή τό χαρακτήρισε τότε τόσο ή Σύνοδος όσο και μερικοί άφελέστατοι ιερείς και λαϊκοί. Έπρεπε να επιδιώξουν να τό λύσουν ένδοεκκλησιαστικά, έστω κι αν άδικηθούν κατάφορα. Άπεναντίας, ο Παντελεήμων Μπεζενίτης έχει δικαίωμα να σταθεί άπέναντι μιās απόφασης της Συνόδου, να την άμφισβητήσει και μάλιστα να προσφύγει στό Σ.τ.Ε. και να ζητήσει την άκύρωση της πράξης αυτής. Κανείς έκκλησιαστικός άνδρας (έπίσκοπος, κληρικός, λαϊκός) δέν τόλμησε να κατακρίνει την στάση του αυτή (τόσο της

προσφυγής σέ κοσμικό δικαστήριο, όσο και της απόλυτης άμφισβήτησης της συνοδικής απόφασης). Καί ή δεύτερη παρατήρηση. Διαβάζοντας τά δικόγραφα του Παντελεήμονα Μπεζενίτη θαυμάζει κανείς τίς βουλές του Θεού. Πώς Έκεϊνος επιτρέπει, μερικές φορές, νά περάσει ένας άνθρωπος από τίς ίδιες καταστάσεις πού ο ίδιος είχε δημιουργήσει σέ άλλους. Ο Παντελεήμων επιστρατεύει όλα τά επιχειρήματα πού οί δώδεκα μητροπολίτες επικαλούνταν 33 όλόκληρα χρόνια μέχρι τήν στιγμή εκείνη. Αναφέρει τά παρακάτω: «Δέν άπαγγέλθηκε κατηγορία έναντίον μου, δέν έδωσα εξηγήσεις στην ΔΙΣ. Δέν όρίσθηκε άνακριτής νά άπολογηθώ και νά φέρω τούς μάρτυρες υπερασπίσεώς μου. Δέν έγινε Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο Συνοδικό δι' Αρχιερείς Δικαστήριο». Όσο γιά τόν Νόμο του Κακλαμάνη και πάλιν ο Παντελεήμων χρησιμοποίησε τό ίδιο νομικό επιχείρημα πού είχε χρησιμοποιήσει ο Άγιος Λαρίσης Θεολόγος, όταν του είχε υποβληθεί κι εκείνου ή εξάμηνη διαθεσιμότητα. Ότι ο Νόμος αυτός είναι άντισυνταγματικός, αφού δέν διασφαλίζει τό κατοχυρωμένο δικαίωμα μιās δίκαιης δίκης πρό της έκπτώσεως από τόν έπισκοπικό θρόνο.

Τό ΣΤΕ, τελικά, άνέβαλλε συνεχώς τήν έκδίκαση της προσφυγής του Παντελεήμονα, μέχρι νά δεί τήν έκβαση των ποινικών δικαστηρίων.

β) Δεύτερη κίνηση του Παντελε-

ήμονα. Παράλληλα μέ τήν προσφυγή στό Σ.Τ.Ε., έκανε και έκκλητη προσφυγή στό Οίκουμενικό Πατριαρχείο, επικαλούμενος, ως επιχείρημα τό ότι δέν δικάστηκε από έκκλησιαστικό δικαστήριο. Τό Πατριαρχείο, ωστόσο, άνέπεμψε τό θέμα στην Έκκλησία της Ελλάδος, μέ τή σύσταση νά παραπεμφθεί τό θέμα του Μητροπολίτη στό Πρωτοβάθμιο και, έν συνέχεια, στό Δευτεροβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο και μετά τήν τελεσίδικη άπόφαση νά κάνει ο Μητροπολίτης τήν προσφυγή του στό Φανάρι. Από τήν στιγμή λοιπόν αυτή, πού είχαμε άνάμειξη και του Φαναρίου, τά πράγματα δυσκόλευαν γιά τόν Αρχιεπίσκοπο. Δέν είχε πλέον άνεξαρτησία κινήσεων, ούτε μπορούσε νά πληρώσει τήν κενωθείσα από τόν Παντελεήμονα θέση της μητροπόλεως Άττικής. Γιά τό λόγο αυτό μάλιστα παρέμεινε ή μητρόπολη Άττικής σέ καθεστώς τοποτηρητείας, μέ κατάφωρη παράβαση των Κανόνων της Έκκλησίας, πλέον της πενταετίας. Από κεϊ και πέρα τά πράγματα είχαν πάρει τή δική τους τροπή και ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος παρέμεινε άπραγος θεατής πού έβλεπε νά ξεδιπλώνονται μπροστά του γεγονότα πού τά καθόριζαν άλλοι και όχι ο ίδιος. Δέν έκανε καμιά κίνηση παρέμβασης σ' όλον αυτόν τόν τραγέλαφο. Τήν παρामीκή υπεύθυνη κίνηση, πού θά έλυε μιιά ώρα νωρίτερα τό δράμα πού ξετυλιγόταν σέ βάρος της Έκ-

κλησίας.

Μέ τήν ἔλευσή του ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος βρέθηκε μέ τό θέμα τοῦ Παντελεήμονα ἄλυτο. Μέ τίς προσφυγές στό Σ.Τ.Ε. νά διεκδικεῖ πίσω τήν μητρόπολη Ἀττικῆς. Μέ τόν Πατριάρχη νά τόν πιέζει νά κάνει ἐκκλησιαστικό δικαστήριο στόν Παντελεήμονα. Καί μέ τά ποινικά δικαστήρια κατά τοῦ Παντελεήμονα νά ἔχουν ἤδη προχωρήσει. Ἀλλά ἄς ξαναέρθουμε νά δοῦμε τή ροή τῶν γεγονότων πού ἀφοροῦν τήν ποινική δικαιοσύνη.

-Στίς 19-6-2006 τό Τριμελές Ἐφετεῖο καταδίκασε (πρωτοδίκως) τόν Μητροπολίτη σέ κάθειρξη 8 ἐτῶν. Ἐκεῖνος ἔκανε ἔφεση καί ἀφέθηκε ἐλεύθερος, μέ καταβολή ἐγγύησης ὕψους 30.000 Εὐρώ.

-Στίς 20-6-2008 (ἤδη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἦταν ὁ Ἱερώνυμος) τό Πενταμελές Ἐφετεῖο Κακουργημάτων καταδίκασε σέ 2ο βαθμό τόν Μητροπολίτη, σέ 6 χρόνια κάθειρξης. Ὁ Μητροπολίτης κρίθηκε, τελεσίδικα, ἔνοχος γιά ὑπεξαίρεση ποσοῦ ὕψους 195.000 Εὐρώ (66.500.000δρχ) τήν περίοδο 1995-1998, ἀπό τή Μονή τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ στη Νέα Μάκρη. Ἡ ποινή ὡς κακουργηματική ἦταν χωρίς ἀναστολή. Κι ἔτσι, ὀδηγήθηκε, ἀμέσως, στίς φυλακές Κορυδαλλοῦ.

Καί σ' αὐτή τή φάση ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας παρακολουθοῦσε μέ ἀμχανία τά τεκταινόμενα. Γιατί ἄραγε; Ἕνας Μητροπολίτης, πού πέ-
ρασε ἀπό μιά τόσο ἐξονυχιστική δι-

καστική διαδικασία, βρέθηκε, ἔνοχοποιημένος γιά κακούργημα, στίς φυλακές. Τόσες καί τόσες προανακρίσεις, ἀνακρίσεις, εἰσαγγελικές παραγγελίες, διαχειριστικοί καί οἰκονομικοί ἔλεγχοι, τόσα πορίσματα καί τόσες ἀποφάσεις δικαστηρίων, πού ἀποτελοῦσαν τό βαρὺ φάκελο τοῦ Μητροπολίτη (εἶχαν κοινοποιηθεῖ στήν ΔΙΣ), δέν ὑποχρέωναν τή Συνοδική Ἀρχή, σ' ὅλες τίς φάσεις τῆς πορείας τοῦ θέματος, νά παραπέμψει τόν Μητροπολίτη σέ ἐκκλησιαστικό δικαστήριο; Καί ὅμως, ἡ Ἐκκλησία προτίμησε νά δώσει ἄλλη μιά πίστωση χρόνου στόν ἑαυτό της. Ἀπό ἐκκλησιαστικούς κύκλους διέρρεε συνεχῶς ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Ἐκκλησία θά περιμένει καί τήν ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὥστε νά καταστεῖ ἀμετάκλητη ἡ καταδίκη.

-Ὁ φυλακισμένος Μητροπολίτης ἔκανε αἴτηση γιά ἀποφυλάκιση. Καί στίς 7-10-2008 ἀπορρίφθηκε ἀπό τό Πενταμελές Ἐφετεῖο Ἀναστολῶν ἡ αἴτησή του.

-Στίς 3-12-2008 (καί ἐνῶ πλησίαζε ἡ ἐκδίκαση τῆς ἀναίρεσης, πού ὑπέβαλε ὁ Μητροπολίτης Παντελεήμων στόν Ἀρειο Πάγο (ἡμέρα ἐκδικάσεως 20/1/2009), ὕστερα ἀπό αἴτημα τῆς Ἐκκλησίας, παραδόθηκε ἀπό τόν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Κυριακο Καροῦτσο σέ ἐκπρόσωπο τῆς Συνόδου ὁ ὀγκωδέστατος δικαστικός φάκελος. Φέρεται μάλιστα ὅτι ἀνατέθηκε τό ἀνακριτικό ἔργο στόν Μητροπολίτη Καρυστίας, πού εἶχε

αναλάβει ανακρίσεις κατά του Παντελεήμονα παλαιότερα για άλλες κατηγορίες.

-Στίς 20-1-2009 συνεδρίασε ο Άρειος Πάγος για να εξετάσει την αίτηση ανάιρεσης του φυλακισμένου Μητροπολίτη κατά του Πενταμελούς Έφετείου. Ο αντιεισαγγελέας Γ. Χρυσός πρότεινε την απόρριψη της ανάιρεσης. Απέμενε τό δικαστήριο να κάνει την διάσκεψη και να δημοσιεύσει την απόφαση.

-Εν τῷ μεταξύ, στίς 13-1-2009 ἡ ΔΙΣ πήρε ἀπόφαση νά δικαστεῖ ὁ καταδικασμένος ἀπό τήν ποινική δικαιοσύνη Μητροπολίτης ἀπό τό πρωτοβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο (παραμονές τῆς ἐκδίκησης ἀπό τόν Άρειο Πάγο εὐδόκησαν, ὡς μή ὄφειλε, οἱ Συνοδικοί νά δικάσουν ἐκκλησιαστικά). Ἐφτασε μάλιστα ὁ ἀνακριτικός φάκελος στόν μητροπολίτη Νικοπόλεως Μελέτιο (πρόεδρο τοῦ Συνοδικοῦ δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου). Ὁ γνώστης τῶν νομικῶν θεμάτων Νικοπόλεως Μελέτιος ἐπέστησε τήν προσοχή τῶν μελῶν τοῦ συνοδικοῦ δι' Ἀρχιερεῖς δικαστηρίου γιά τήν ἐσπευσμένη καί σπασμωδική αὐτή κίνηση. Τούς ἐξήγησε μέ ἀπλό τρόπο ὅτι, σέ περίπτωση πού ἡ ἀναμενομένη ἐντός τῶν ἡμερῶν ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου δέν ἀναιρέσει τήν ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου (ἂν δηλαδή καταστεῖ ἀμετάκλητη), ὁ Νόμος περί ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων πλέον δεσμεύει τό Πρωτοβάθμιο Συνοδικό

δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστήριο. Κατά δέσμια ἐνέργεια ὑποχρεώνεται «ἄνευ ἐτέρας διαδικασίας» νά καθαιρέσει τόν μητροπολίτη, βάσει τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ Ν. 5383/1932 (πρόκειται γιά τό νόμο περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων). Ἄν τό Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο βιαστεῖ καί κρίνει κάπως ἄλλῶς τά πράγματα καί ἄθωώσει π.χ. τόν Παντελεήμονα, ἐντός λίγων ἡμερῶν θά ἀναγκασθεῖ, ἀκολουθώντας τό Νόμο, νά τόν καθαιρέσει καί μ' αὐτόν τόν τρόπο νά γελοιοποιηθεῖ. Οἱ προτροπές τοῦ Νικοπόλεως Μελετίου δυστυχῶς δέν ἐλήφθησαν καθόλου ὑπ' ὄψη ἀπό τά μέλη τοῦ Δικαστηρίου. Ἔτσι:

-Στίς 10-3-2009 ἀνακοινώνεται ὅτι στήν συνεδρίαση τῆς 9-3-2009 τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου ἀποφασίστηκε, μέ ψήφους 7 ἔναντι 5, ὅτι δέν προκύπτουν ἀπό τόν φάκελο ἐπαρκεῖς ἐνδείξεις ἐνοχῆς κατά τοῦ Ἀρχιερέως καί ἡ ὑπόθεση μπῆκε

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Διμηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

Ἀρχιμανδρίτης

Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

στό 'Αρχεΐο. (Σημειωτέον ότι ο τόσο πολύ φουσκωμένος αυτός φάκελος άφ' ενός δέν διαβάστηκε και δέν ήρθαν τά στοιχεΐα σέ γνώση τών μελών του δικαστηρίου, άφ' έτέρου ήταν εκείνος ο φάκελος πού οδήγησε τόν Μητροπολίτη στη φυλακή). Κάποιοι άπ' αυτούς πανηγύρισαν για τήν τελείως άνεξέταστη άπόφαση για άθώωση του άδελφου τους. Νόμισαν οι 7 'Αρχιερείς ότι τό βούλευμα για παραπομπή στο 'Αρχεΐο θά μπορούσε να άπενεργοποιήσει και να έξουδετερώσει τήν άναμενόμενη άπόφαση του 'Αρείου Πάγου.

-Στίς 19 Μαρτίου 2009 ο 'Αρειος Πάγος δημοσίευσε τήν άπορριπτική του άπόφαση. Τό έπόμενο βήμα, σύμφωνα μέ τό Νόμο, ήταν ή καθάρηση του καταδικασμένου. 'Η πράξη του ήταν κακουργηματική. Καί ο Μητροπολίτης καταδικάστηκε άμετάκλητα. 'Η Σύνοδος ήταν υποχρεωμένη, μέ διαπιστωτική πράξη, να τόν καθαιρέσει. Τήν ίδια στιγμή, ή Κυβέρνηση (διά του 'Υπουργού Δικαιοσύνης) και ή Δικαιοσύνη (διά του Εΐσαγγελέα του 'Αρείου Πάγου) διαμήνυσαν έγγραφως, μέ έπίταση, στους Συνοδικούς 'Ιεράρχες τό άυτόνοήτο, ότι πρέπει να εφαρμόσουν τούς Νόμους. Τούς προειδοποίησαν, μάλιστα, ότι σέ περίπτωση άρνησης, θά είχαν ποινικές ευθύνες (παράβαση καθήκοντος). Μετά από αυτές τίς παρεμβάσεις, τά Συνοδικά μέλη άλλαξαν γραμμή. Καί έτσι:

-Στίς 14-5-2009 τό 'ίδιο Πρωτόβάθμιο Συνοδικό δι' Αρχιερείς Δικαστήριο, πού δυό μήνες πρίν είχε άθώώσει τόν Μητροπολίτη Παντελεήμονα, του υπέβαλε καθάρηση και έπαναφορά στίς τάξεις τών μοναχών.

'Υπαίτια λοιπόν ή διοίκηση της 'Εκκλησίας πού δέν έγινε 'Εκκλησιαστικό Δικαστήριο για να καταδικάσει και να καθαιρέσει άπό μόνη της τόν παρεκτραπέντα Αρχιερέα. Δέν της έφταιξε κανείς άλλος. Άλλά μήν κρυβόμαστε. 'Η 'Εκκλησιαστική Διοίκηση άνέβαλε τό Δικαστήριο για δυό λόγους. 'Ο πρώτος: ότι θά μπορούσε ίσως να περάσει ο σάλος και να ξεχαστεί τό θέμα. 'Ο δεύτερος: μήπως μπορούσε ο κατηγορούμενος για τήν ιδιοποίηση μεγάλων χρηματικών ποσών άπό τόν 'Άγιο 'Εφραίμ, μέ κάποια τερτίπια, να τή γλυτώσει και άπό τά Ποινικά Δικαστήρια. 'Όσο για τόν θόρυβο και τό σκάνδαλο, ο τρόπος πού ξεπερνιούνται, τίς περισσότερες φορές, στον αλόγουρο του 'Εκκλησιαστικού Διοικητηρίου, είναι γνωστός. Ζητούνται έξηγήσεις άπό τόν Μητροπολίτη, δίνονται -κατά τό δοκούν- οι έξηγήσεις και ή υπόθεση οδεύει στο 'Αρχεΐο. 'Αν ο θόρυβος είναι πιο πολύς, στέλνονται άνθρωποι, να έλέγξουν, να δώσουν τά πορίσματά τους στη Σύνοδο και να προωθηθούν και αυτά, σιωπηρά στο συρτάρι.

Μέ δυό λόγια 'Εκκλησιαστικό δικαστήριο δέν έγινε, μόνο και μόνο,

γιά νά διαφύγει τόν κίνδυνο ὁ ὑπεύθυνος Μητροπολίτης. Καί ὅταν ξαφνικά, στά γρήγορα, τελευταία στιγμή, ἔγινε Συνοδικό Δικαστήριο, ἔγινε πάλι γιά νά ἀθωωθεῖ. Ἄς μήν ἐπικαλοῦνται λοιπόν τό ἐπιχείρημα αὐτό (ὅτι ὁ Παντελεήμων δέν δικάστηκε) μέ τήν ἀφελή σκοπιμότητα ὅτι θά καταφέρουν νά πείσουν τοὺς ἀφελεῖς.

Δυστυχῶς, ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θά προβληματισθεῖ πάρα πολύ φωτίζοντας τήν προσωπικότητα τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Προβλήθηκε γιά νά ἐκλεγεῖ στήν Ἀττική ἀπ' ὅλες τίς ἐκκλησιαστικές παρατάξεις (γιά νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἐκλογή τοῦ Δωδώνης Χρυσοστόμου). Πλαστογραφήθηκαν ψηφοδέλτια γιά νά μπορέσει τελικά νά ἐκλεγεῖ. Σκανδάλισε ἐπανειλημμένα τό ποίμνιο σέ πανελλήνιο ἐπίπεδο. Σκανδαλωδῶς καί ἡ Σύνοδος σέ ὅλες αὐτές τίς περιπτώσεις προσπάθησε νά τόν ἀπαλλάξει, νά τόν ἀθωώσει, νά προσπεράσει μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο τίς κακοτοπιές πού μπορούσαν εὐκολα ἡ κάθε μία νά τοῦ κοστίσουν τήν ἴδια τήν Ἀρχιερωσύνη. Ἀκόμα καί τό γεγονός τῆς φυλάκισής του δέν τοὺς

ἔπεισε ὅτι ὀφείλουν νά προχωρήσουν στήν καθαίρεση ἑνός ἐπισκόπου πού διέπραξε κακουργηματικές πράξεις καί τιμωρήθηκε μέ κάθειρξη.

Τό δεύτερο πού θά φέρει ἐπίσης σέ μεγάλη ἀπορία τόν ἱστορικό εἶναι ὅταν διαπιστώσει μέ πόση σπουδή ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας κρατοῦσε ἐκτός τῶν πυλῶν τῆς μητροπόλεώς του τόν Ἀττικῆς Νικόδημο, κρατώντας σέ ἰσχὺ ἕνα ἐπαίσχυντο, ἀκανόνιστο «ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας» ὡς ἀσφαλιστική δικλείδα γιά νά τόν κρατοῦν πάντα ἔξω. Θά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ τίς θεολογικές μελέτες του, μέ τά ποιμαντικά πονήματά του, μέ τά ἐλκυστικά κείμενά του, πού φέρνουν τή νεολαία πιό κοντά στήν Ἐκκλησία μας. Θά θαυμάσουν τοὺς ἀγῶνες του καί τό θάρρος του γιά τήν ἐπικράτηση τῆς κανονικῆς τάξεως μέσα στήν Ἐκκλησία καί τίς σημαντικές κανονικές προσεγγίσεις του σέ φλέγοντα ἐκκλησιαστικά ζητήματα.

Καί θά προβληματιστοῦν γιά τίς ἐπιλογές τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης.

Ἄρχ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Σέ λίγους μῆνες

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΥΚΤΙΟ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

www.attikisnikodimos.gr

Πλούσιο ἀρχεῖο ἀρχειακό ὕλικό: 1) σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καί 2) πνευματικῆς οἰκοδομῆς

Αισιοδοξία σέ χαλεπούς καιρούς

Μιά δύσκολη στιγμή γράφει τήν ἐπιστολή αὐτή ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος στὸν ἤδη πρό μὲνός παραιτηθέντα Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο. Ἡ νέα ἐκκλησιαστικὴ κατάσταση μέ Ἀρχιεπίσκοπο τόν Σεραφεῖμ δίχασε τήν Ἱεραρχία ὀνομάζοντας τοῦ ἐπισκόπου πού ἐξέλεξε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος «ἀντικανονικούς». Τό μέλλον διαγραφόταν ζωφερό μέ προγραφές κατὰ ἐπισκόπων. Ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος καί στήν τόσο ἀποπνυκτικὴ αὐτὴ κατάσταση μποροῦσε νά αἰσιοδοξεῖ γιὰ τήν Ἐκκλησία, ἐμπιστευόμενος τίς εὐχές τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Κηφισιά 25/1/74

Μακαριώτατε

Σᾶς γράφω σήμερα, πού εἶναι ἡ γιορτὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Τοῦ ἁγίου πού γεύθηκε τήν ὁδύνη καί παραδόθηκε μέ ἓνα γνήσιο τρόπο στό Θεό. Τόν ἀγαποῦσα πάντοτε τόν ἅγιο Γρηγόριο. Ὅμως αἰσθάνομαι ὅτι σήμερα ἔχει ἓνα πιο σημαντικό μήνυμα νά δώσῃ στή ζωὴ μας.

Σᾶς παρακαλῶ νά μή στενοχωρῆσθε. Ὅ,τι ἔχετε χτίσει στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι δυνατόν νά καταστραφῇ. Οἱ σελίδες τῆς ἱστορίας πού γράφονται σήμερα, τελικά θά ὑπογραμμίσουν καί θά φωτίσουν τίς δικές σας προσπάθειες. Τόν τελευταῖο λόγο θά τόν πῇ ὁ Κύριος μέ τή δική του παρουσία.

Σᾶς σκέπτομαι πάντοτε. Ὅλη τήν ἡμέρα ζῶ μέ τήν συντροφιά σας. Ἐκεῖνος πού εἶναι γιά μᾶς καί ἀγαπημένος πατέρας καί ἐκλεκτός ἀδελφός, ἔχοντας τήν ἄνεσι τοῦ χρόνου καί τήν ἡρεμία τοῦ τόπου, κοινωνεῖ ἄμεσα μέ τόν θρόνο τῆς Χάριτος καί κατεβάζει μέ τήν προσευχή του στήν ταλαίπωρη γῆ μας τόν δυνατό κυβερνήτη τῆς Ἐκκλησίας. Ἐφ' ὅσον αὐτό εἶναι γεγονός τίποτε δέν εἶναι ἱκανό νά μᾶς φοβίσῃ.

Ἡ μητέρα μου καί οἱ κληρικοί πού εἶναι κοντά μου σᾶς φιλοῦν τό χέρι. Τό ἴδιο κάνω καί ἐγώ μέ ὅλη μου τήν καρδιά.

Μέ σεβασμό καί ἀγάπη
ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος